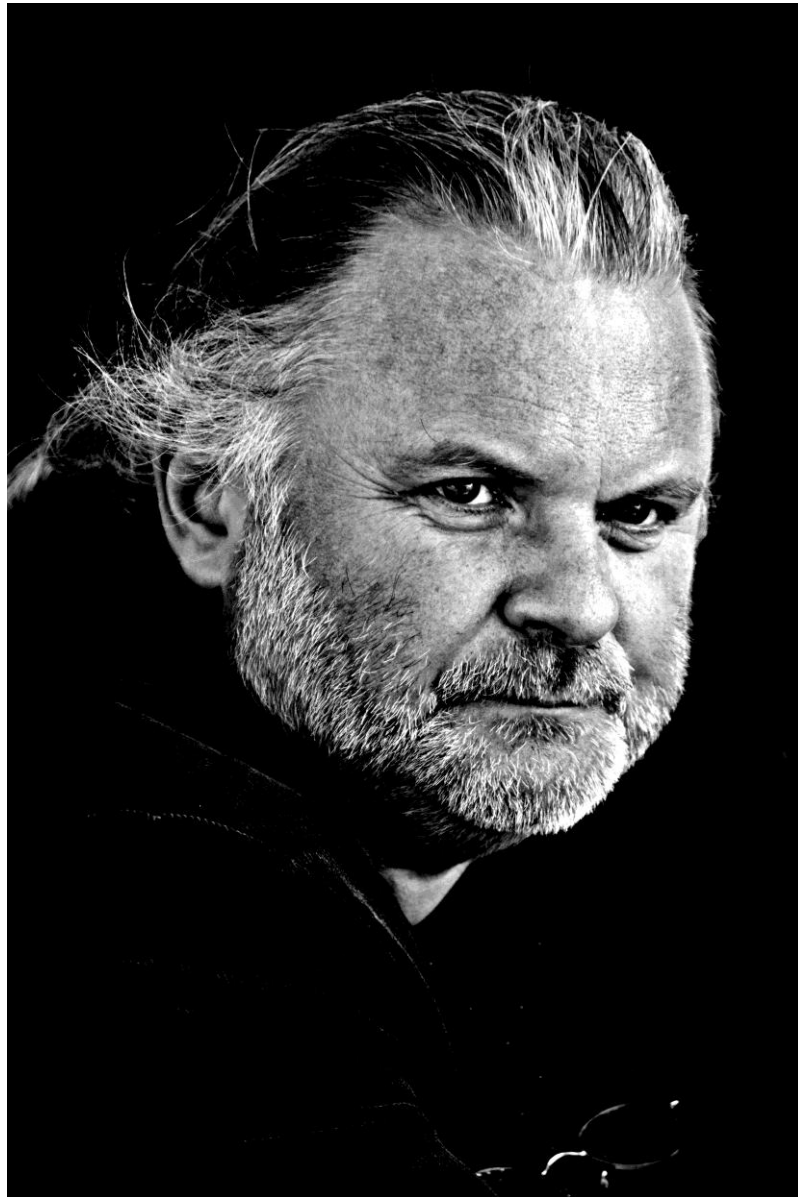

Samlaget

Jon Fosse

— Norskundervising i grunnskolen i dag heng ikkje på greip. Der er det dei trassige moralistane som dominerar. Det verste er at så alt for mange av norsklærarane, eller «seminaristane» som eg likar å kalla dei, ikkje veit det minste om det dei held på med. Dei har ingen sans for den musikk- og erotikk som finst i all stor litteratur. For dei er språket berre eit levebrød. Det gjeld visst å gjerast det så keisamt som mogeleg. Nei, la oss få inn erotikken og musikken i norsktimane, la språket få leva.

- Få inn erotikken og musikken i norsktimane!

Hermann Starheimseter intervjuar Jon Fosse som romandebutere i vår

Det er 23-åringen Jon Fosse frå Strandebarne som seier dette, romandebutert på Det Norske Samlaget i vår. «Raudt, svart» heiter boka som snart vil vera å finna på bokhandlarstiane, ei skakande skildring av ein gymnasist som går i hundane. Eller sagt på ein annan måte: Han prøver å ta livet av seg, og kanskje greier han det og.

Forfatteren sjølv kallar han sett offerlam på tradisjonens alter. Han er ikkje nådig mot eit skule- og samfunnsystem som er så stivt at det ikkje greier å kanalisere den naturlege opprørstrømen til dei unge. Dei som ik-

kje greier å finna seg til rettes- men den religiøse tvangstrova dei må trå i, dei har ikkje noko val. Dei må gå til grunne.

Den naturlige ungdommen i «Raudt, svart» hadde i grunnen alle føresetnader for å leva eit rikt liv, seier Fosse. På mange måtar er han ein fin fyr, intelligens og musikkisk. Men han er berre eit barn som ikkje veit å finna noko løysing på livet sitt. Og dei som burde ha srytt vga, foreldra og lærarane, har ikkje anna enn moralprøker å møte han med. Difor går det gale.

No har den lågmælte og fredelige Jon Fosse snakka seg varm.

Augo hans «gneistar stygt» som det står i Terje Vigen. Han er ikkje ferdig med skolestyret på lenge einn, det er tydeleg. For det er ikkje berre norskundervisinga han nekter å forstå seg med. Heile det kulturelle fundamentet som samfunnet vårt byggjer på, den autoritære lojalitetna med alle forboda, er eit stort mistak frå ende til annan.

Heiding

Jon Fosse er humanist av heile sitt hjarte. Han dyrkar vennek, venskap og kunst slik dei gamle rekrarane gjorde, og likar ikkje å

— Skulen bør kanalisere opprørstrømen til dei unge, seier Jon Fosse. — I staden for å nyttja religiøs tvang.

Ikkje sjølvbiografi

— Hovudpersonen i «Raudt, svart» minner ikkje så lite om Jon Fosse i det ytre. Har du skrivt ein sjølvbiografisk roman?

— Nei. Rett nok speile eg og gitar i ein danseband, men eg har aldri gått med spilmusikkopular. Eg er glad og fornøgd med livet eg, dessutan like eg meg godt på gymnaset. Så kvar alt dette kjem ifrå, det antar eg verkeleg ikkje. Men det er artig å leggja merke til dei samanhengane som likevel finst mellom litteraturen og det levde livet. Då eg var sju år ga mal, datt eg på ei saffranske og staz av pulstata. Det er nok difor hovudpersonen i boka vel å ta li vest av seg på ein slik blodig måte og.

— Har du gjort deg tankar om kvifor du skriv?

— Ja. Eg har vel oppgasta at eg har det best når eg skriv då. Eg likar det rett og slett.

Indre trong bak all god litteratur

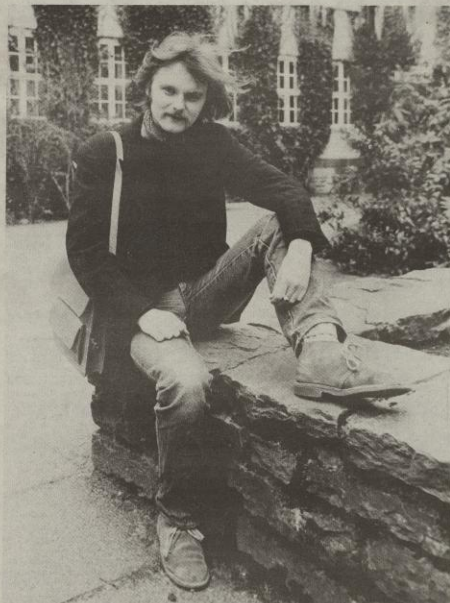
— Du har sjølv ein grundig litteraturteoretisk bakgrunn. Synest du at norske forfattarar veit for lite om sitt eige yrke?

— Eg trur ikkje det skadar å ha kunnskapar om litteratur, men den personlege drivkrafta er alltid viktigare enn de du har lese deg til. Det går ikkje an å skriva god litteratur dersom det ikkje er ein indre trong som driv deg. Elles er det ikkje så uvanleg å vera akademisk i våre dagar. Det fleste unge norske forfattarar har hatt seg ein tur innom eit universitet. For meg har universitetet hatt svært mykje å seia.

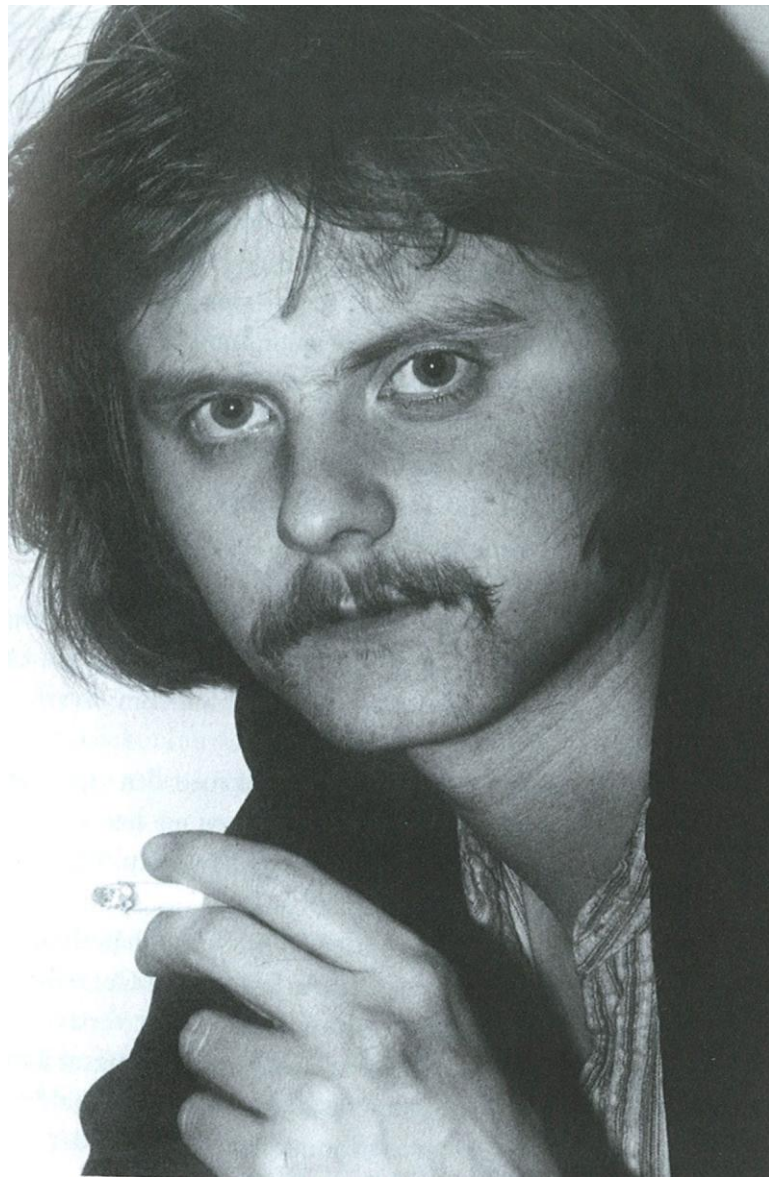
— Kvifor har du valt ei modernistisk form?

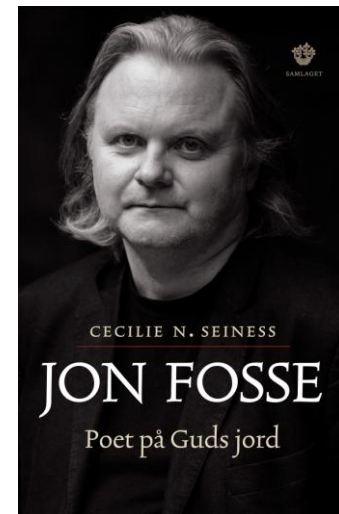
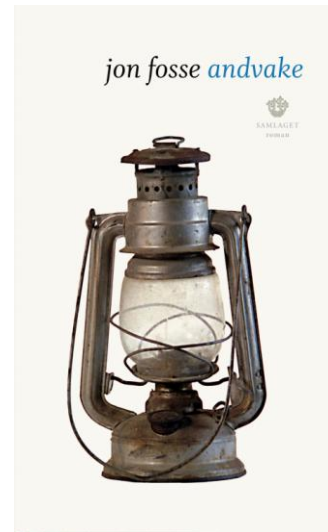
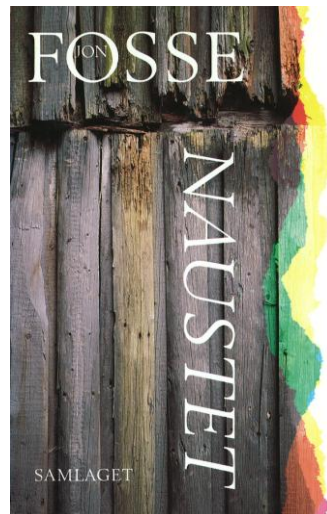
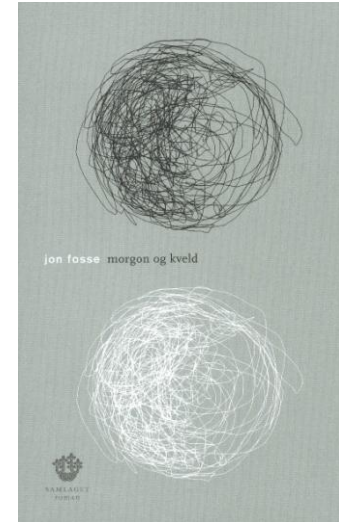
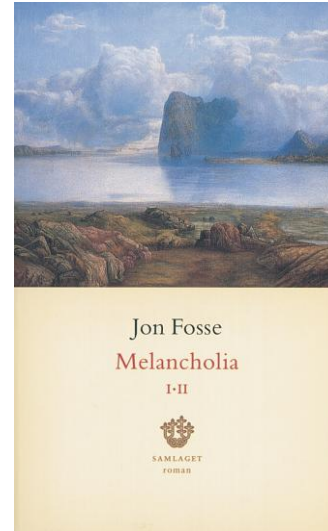
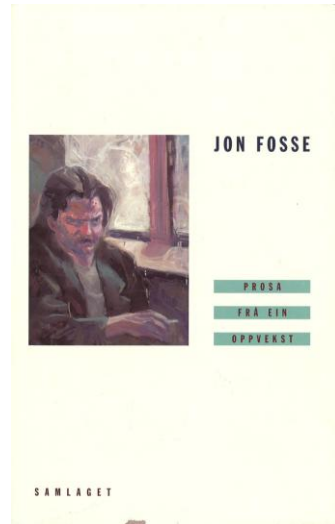
— Litteraturen skal ikkje vera eit propagandamiddel for det eller det foremålet, slik m.a. marxisme mente, han skal ikkje oppdra folk. Difor stiller eg meg ut- antor alle borgarlege verdier i boka mi og prøver å dyrka og utforska språket. Etter mi mening gjer litteraturen mest nytte for seg, når han er uvitjing. Elles er eg ikkje heilt samd i ei boka mi er berre modernistisk. Dersom du

Framtald side 12

— Universitetet har hatt mykje å seia for meg, seier Jon Fosse. Her fotografert i treet på gamle Sydhvågen skule.

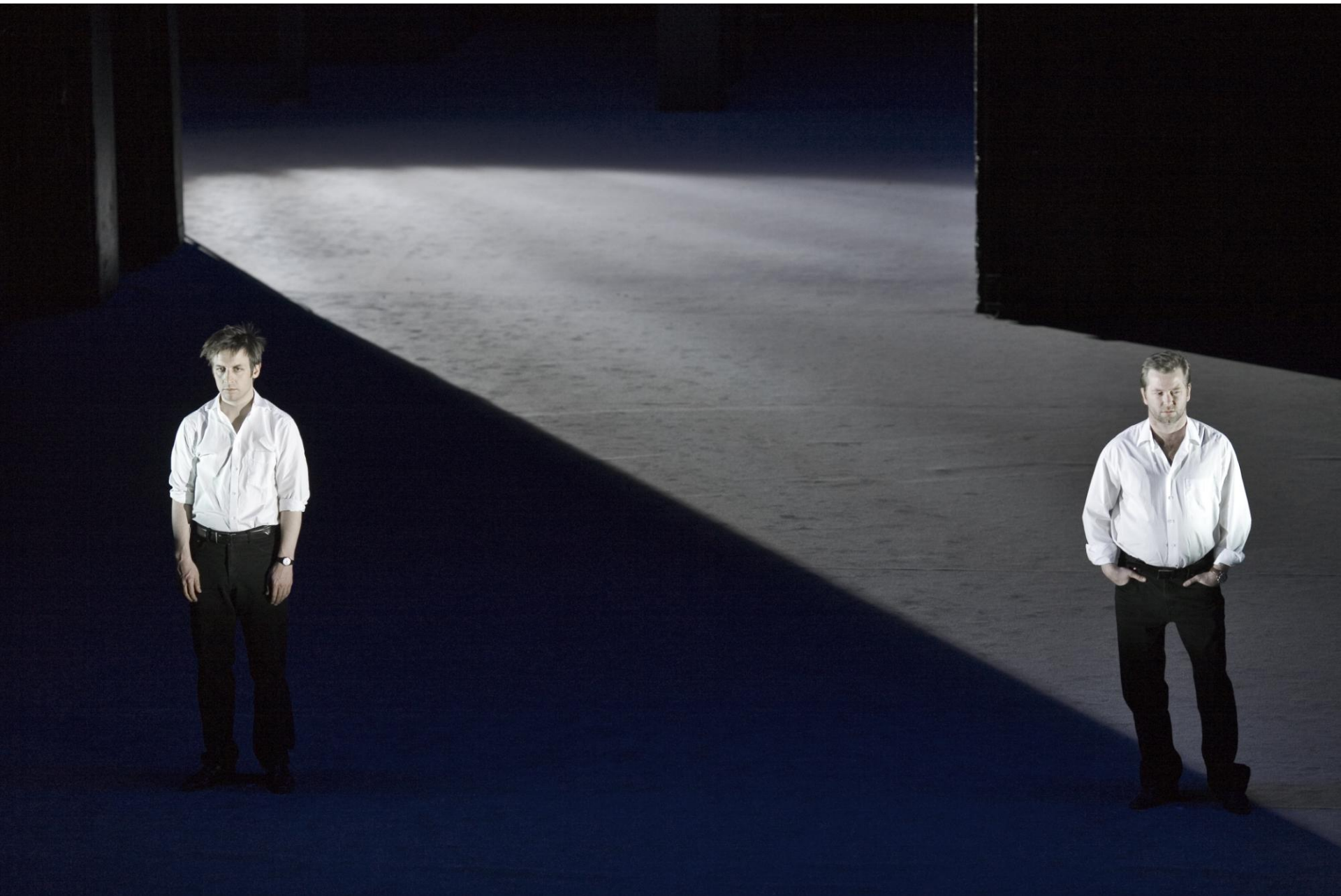

Samuel

